

לבילוי מושלם

רכוש
CASSETTE RECORDER
רשחקול נייד פיליפס

המכשיר המתקדם והמשמיע צלילים נהדרים

לבידור, לחסיבות בבית, לפיקניק, בנסיעות
וברכב - בתוספת מתקן לאחזקת הרשחקול

PHILIPS
פיליפס

פרסום שפי חיפה

במדינה

דרכי אדם הידי

הפוגש כיום את מוחמד אסד אל-חלבי, ב"מיתקן הדואר אישם בנגב, בו הוא משמש כשומר, לא יוכל לנחש את עברו הסוער. שכן מזה 30 שנה קשור גורלו של הי דרווי החסון, עביהשפם, בקשרים הדוק בגורל היהודים בארץ-ישראל. הוא השתתף בכל מלחמותיהם, לאורך כל הדרך. עתה, בי הגיעו לסתיו-חיו, הולך בנו ג'מיל בדרכו, משרת כסמל בצנחנים.

"דרווי דא יוקך בשבי". במלחמת העולם השנייה, ב-1940, התנדב מוחמד ל-צבא הבריטי. הוא היה אז בן 27 - וחלפו

אליחלבי האב
המצבא הבריטי -

חמש שנים תמימות לפני שחור וראה שוב את כפר מולדתו, בית-גאן שבגליל העליון. הוא לחם באיטלקים ובגרמנים, השתתף ב"קרב טוברוק המפורסם, הגיע עד בנגאזי. לאחר תבוסת הבריטים בארבע-עג'ילה, הועבר רה יחידתו ליוון, עברה שם את מסלול הי קרבות מלאריסה עד סלוניקי. לאחר שנתקלו בתקפת-הנגד של הגרמנים, נאלצו לסגת דרך אחונה לחוף טריגלה, שם היו צריכות להמך תין האוניות שנועדו לפנות אותם. אולם הי נמל הפוצץ בידי הגרמנים, ומפקד-היחידה החליט להיכנע. הוא איפשר לכל חייל לקחת את נישקו ולהימלט אל ההרים.

"דרווי לא יילך מרצונו בשבי," מסביר מוחמד בפשטות. **"היינו שבעה דרווים ב"יחידה, והחלטנו ללכת להרים."**

קורפורד מוחמד. בהרים היו אלפי חיילים בריטיים ופרטיונים יווניים, שלחמו בגרמנים. רבים מתוכם לא יכלו לשאת את הקור והרעב, חוסר-המחסה והלחימה היומך יומית, יותר מחודש-חודשיים, ונכנעו. מותי מד שהה בהרים שנה תמימה. לבסוף נתפס, על נישקו, בכפר יוני קטן, בעיקבות הלשנה של בוגד. **"היוונים היו נפלאים,"** נזכר מוחך מד. **"לא אחת הצילו אותי, לא אחת היו חוסכים אוכל מילדיהם ונותנים לנו."**

מוחמד נלקח למחנה-שבויים ענקי ליד מי-לאנו, בילה שם שנה וחצי, הועבר, עם פלישת בנות-הברית לאיטליה, לגרמניה, עבד שם עבודת-פרך וסבל עינויים במשך קרוב ל-שנתיים. לאחר תמש שנות גיהנום חזר ל-כפרו, לאשתו ולשני ילדיו.

עידנו על משמרתו. מוחמד עבד זמן מה כחקלאי בשדותיו וכרמיו, אך נוכח שחיי הצבא נטמעו עמוק מזי בדמו. הוא התגייס ושירת כ"גפיר" זמן מה, אחר כך כסוהר בכוח, היה שם ביום הבריחה הגדולה של אסירי אצ"ל ולח"י. בפרוץ מלחמת השיחך רור שיתף מוחמד פעולה עם התנגה בגליל. ב-1949 התגייס לצה"ל, ליחידה הדרוזית, השתחרר לאחר כשנה בדרגת סמל, ושב למשטרת ישראל. ארבע שנים היה במדים, בילה שנה בכפרו, ושוב חזר והתגייס, הפעם השתחרר, חזר לכפרו לנוח קצת, וחזר ל-הצטרף לאגודת השומרים בנגב.

כיום ממשיך מוחמד במסורת. מתפרנס כ"שומר בנגב. מדי פעם הוא קופץ ליום-יומיים לכפר-אבותיו, לבקר את שני בנים, בתו, ו"ארבעת נכדיו. שאיפתו הגדולה היא - ש"בנו ג'מיל ייהפך לקצין בצנחנים. הוא זוכר בגאווה את התפעלותם של הדרוויים שהגיעו לישראל מסוריה במסגרת איתוד המשפחות, לאחר מלחמת ששת-הימים, לנוכח מעמדם

המכובד של הדרוויים בישראל. בגלל זה אין מוחמד מצטער על דרכו. 17 וחצי שנה לחם את מלחמות היהודים, ועד היום עודנו על משמרתו, נישקו בידו: **"כל מה שעשיתי היה כדאי,"** הוא אומר. **"מעולם לא התאכזבתי מחברי היהודים."**

משפט

להתחרט

עולה כסף

המשטאלפים לירות עלה השבוע, לגבר מאוהב, התענוג להחליף ארוסה אחת ב"שנייה. הולכי-בטל יכולים להרהר בשאלה האם, וא היה יודע מראש את גובה הי סכום, לא היה מסתפק בארוסה הראשונה. הסכנאי משה כהן (30), גבר נאה ושחרך חר, הכיר את נילי סטבון, אחות בת 24 מ"תל-השומר, לפני כשלוש שנים. נילי היא בחורה גבוהה ומלאה, המרכיבה משקפיים, לא נמנתה מעודה בין היפהפיות. אולם היה לה מיקצוע מכובד, ובעיני משה היא נשאה חן. לאחר היכרות ראשונה במסיבה אצל יוידים, התחילו השניים לצאת באופן קבוע, וכעבור חודשים מספר החליטו להינשא.

הם נרשמו ברבנות, שלחו למעלה מ-350 הזמנות לקרובים בארץ ובחוץ-לארץ, תיכננו לשכור אולם כיאה למאורע.

"אין התונה!" שבועיים לפני החתונה הופיע אביו של משה אצל נילי, מסר לה

אליחלבי הכן
— עד לצנחנים

הודעה קצרה: **"אין תתונה."** הבחורה הנדך המת ביקשה הסברים, אולם האב רק חזר על שלו: **"זהו זה, אין תתונה."** נילי הת"קשרה עם משה ושאלה אותו לפרש הדבר. האביר הצעיר הסביר לה שנווד לו רק עכ"שיו שהיא איננה בריאה - הראייה שה לקיימה. גם אישור שהביאה מרופא על מצב בריאותה התקין, לא עזר. משה סירב.

נילי נכנסה לדיכאון, הדבר בלט עד כו"כך שהאחות האחרות עליה התחילה לחקור מה מציק לה. נילי סירבה תחילה לדבר, התוודתה לבסוף שחתנתה המיועד התחרט - אחרי שההזמנות כבר נשלחו.

האחות-האחרות החליטה לקחת את הי עניינים לידיים. היא ניגשה למשה ודיברה על ליבו. אחריה ניסו את כותן גם אמה של נילי ודווחה. אולם משה היה איתן בסירובו. **בושות, כאב.** כאשר לא עזרו כל הי הפצרות והתחנונים, שלחה נילי מיכרקים לכל המוזמנים, הודיעה על ביטול החופה. שבועיים לאחר מועד-החתונה שלא התקיימה, הגישה באמצעות עורך-דין מנתם קוז תביעת פיצויים על הפרת הבטחת-נישואין.

השבוע התברר המשפט בבית-המשפט הי מחווי בתל-אביב בפני השופט שלמה אשר. במהלכו התבררה הסיבה האמיתית לחרשתו של משה. מסתבר כי זמן קצר אחרי הגשת התביעה הוא נשא לו לאשה בחורה אחרת, אחות נאה וחסודה, אותה הכיר - כמובן - בעת ביקוריו אצל נילי בתל-השומר.

כפיצויים על הצער, הכאב ובושת-הפנים שנגרמו לנילי עקב התנהגותו של חתנה הי מיועד, פסק השופט כי על משה כהן לשלם לה פיצויים בגובה 5000 בתוספת הוצאות וריבית מיום הגשת התביעה. הי סכום הכולל שיצטרך כהן לשלם עבור אוש"ר בחיך אשתו מגיע ל-7000 לירות. יש בכך, מן הסתם, מחמאה די רצינית לגברת כהן הטרייה.

מועמדות

למלכת המים 1969

מועמדות הרוצות להשתתף בתחרות על תואר **"מלכת המים 1969"**, הנערכת על-ידי מערכת **"העולם הזה"**, מוזמנות לפגישה עם צלם התחרות, ביום שישי זה, בשעה 3 רות, ביום שישי זה, בשעה 3 אחרי הצהריים, במשרדי ברי-כת, **"תל-אביב, ברחוב גורדון.**

אשתה ברתה?

הילדים בצבא?

ואתה צריך לצאת?

התקן מזכירה אוטומטית בביתך בצורת מכשיר תשובה אוטו-מאטי לטלפון (גם בשימוש של משרד הדואר).

טלפן למס' 244118 בשעות הלילה ותראה איך העסק עובד.

דרושים סוכני אלקטרוניקה להפצת המכשיר הנ"ל.

רדיו-דוקטור

שרות להקלטה ישראלית רחוב שלום-עליכם 18, תל-אביב